

haaber nu, at dette Lovforslag herefter ikke skal blive falbudt under denne urigtige Varebetegnelse.

Den høje Regering har altsaa sat sig til Opgave at udrydde de saakaldte Privilegier. Det har altid været en taknemmelig Sport paa politiske Møder at raillere over den store Valgret, der var givet enkelte Personer, selvskrevne Vælgere paa Landet, der havde lige saa megen Stemmeret som en hel Kommune. Det er et meget taknemmeligt Moment at røre ved, det gør saa godt i Agitationen. Men dette Valgprivilegium er jo i Virkeligheden lige saa meget en Valgpligt, der er lagt paa de paagældende. Denne Valgpligt er for en hel Del Ejendommens Vedkommende skiftende, det er ikke den enkelte Person, der har Privilegiet. Det er i Kraft af den Ejendom, han besidder, og den Skat, han svarer, at den paagældende af Loven kaldes til at udøve denne Valgret. Det kommer tillige meget an paa, hvorledes Skatterne er i de forskellige Amtsraadskredse. Vi her i Københavns Amt har altid haft en stor Mængde Privilegier. Vi har selv paa meget smaa Gaarde haft Privilegier. Vi har nemlig haft det Privilegium at betale mere end dobbelt saa meget i Amtstueskat som i noget af de andre Amter. Jeg ved imidlertid, at man skal være meget forsigtig med at tale om Privilegier, selv om det er Privilegium paa at betale Skat.

Naar man taler om Landstinget som det privilegerede Ting, faar de fleste vel det Indtryk, at det er en ret snæver Klasse Medborgere, der i Kraft af disse Privilegier behersker Landstinget. Men det er langt fra at være Tilfældet. Jeg tror, det kan være nyttigt at fremdrage et Par Tal til Belysning heraf. Da der her i Landet er ca. 1,100 Sognekommuner, er altsaa de umiddelbare Vælgeres Tal det samme. Ved de to sidst afholdte Landstingsvalg i 1906 og 1910 var der her i København 6,032 højstbeskattede og i Købstæderne og paa Frederiksberg 23,367. Det bliver tilsammen for den saakaldte privilegerede Vælgerklasse 30,499. Stod alle disse sammen, vilde de være i Stand til at vælge 27 af Landstingets 54 valgte Medlemmer, medens de 27 andre vælges af samtlige Folketingsvælgere, af hvilke der sidst var 470,392. — Dertil kommer de 12 Medlemmer, der vælges af Kongen, hvor den saakaldte privilegerede Valgret ikke har nogen som helst Indflydelse. I det for den almindelige Valgret uheldigste Tilfælde bliver det

altsaa $\frac{2}{5}$ af Landstingets Medlemmer, der vælges af de 30.500 privilegerede Vælgere.

Nu kommer den høje Regering og siger: Bort med Privilegierne; vi skal nu have den almindelige Valgret. Men hvad er det, der foreslaas? Regeringens Forslag overdrager til de kommunale Raads Medlemmer at vælge de 54 af Landstingets Medlemmer. I de kommunale Raad sidder der omtrent 9,900 Medlemmer, der fremtidigt faar Privilegium paa at vælge de 54 Landstingsmænd, der saa igen vælger 12. Hele Magten lægges derved i disse 9,900 privilegerede Vælgeres Hænder. Det er det, Regeringen kalder at ophæve Privilegierne! Man tager Valgretten fra alle Landets Vælgere, inklusive de 30,000, hvis store Valgret dog i alt Fald hviler paa til Tider meget store Byrder, der paahviler dem, og giver denne Valgret til de 10,000 Vælgere, der maaske næsten slet ingen Byrder har. Og det høje Ministerium kan være ganske sikker paa, at den nye privilegerede Vælgerklasse nok skal vide at hævde sine Privilegier. Jeg anser det for meget tvivlsomt, om der efter dette Forslag vil blive valgt nogen Landstingsmand, som ikke hører hjemme blandt disse privilegerede Vælgere. Man vil utvivlsomt vælge indenfor de privilegeredes egne Rækker, og jeg gad nok se den Konseilspræsident, der kunde gennemføre en Grundlovsændring, som fik det Privilegium taget fra denne privilegerede Klasse.

Jeg har fremsat disse Bemærkninger, fordi jeg har villet vise, at dette Forslag aldeles ikke svarer til de Forventninger, som der efter de Taler, hvormed det er ført frem for Folket, maa næres. Man vil ikke slippe af med Privilegierne, man vil tværtimod drage Kredsen meget snævrere, end den hidtil har været. Det er jo af Betydning, at man ser, hvor man styrer hen, og for dem i Befolkningen, som nu har set sig vrede paa det, man kalder Privilegier, vil det være nyttigt paa Forhaand at se, at man, naar man styrer bort for at undgaa den ene Klippe, utvivlsomt vil støde paa den anden, og naar dette Lovforslag præsenterer sig som et Forslag, der ophæver Privilegierne, saa sejler det under falsk Flag.

De to Ting, som den høje Regering vil skabe, vil paa det nærmeste blive ens, i hvert Fald i Begyndelsen. Jeg tvivler ikke om, at Agitationen straks vil tage Fart. Vi har jo allerede hørt, hvorledes den høje Regerings allierede til venstre har udtalt sig. Disse ærede Støtter for